M. S. Regele Carol II a răsplătit regeşte pe motociclistul Paul Vasilescu

S'a împlinit un an de când motociclistul Paul Vasilescu, unul dintre cei mai buni specialişti ai noştri, câştigători a numeroase curse. a căzut victima unui accident provocat de lipsa de îndemânare a unui şofeur de autobuz.

In ziua de 29 August 1937, Paul Vasilescu primise din mâinile M. S. Regele Carol II, trofeul destinat să răsplătcască pe învingătorul probei motocicliste dela Sinaia.

A doua zi. învingătorul, purtând cupa la piept, a pornit spre Bucureşti dar, pe teritoriul comunei Săftica a fost puternic lovit de un autobuz al S. T. B.-ului. Trofeul pe care îl purta asupra sa, l-a salvat dela o moarte sigură.

Paul Vasilescu a scăpat cu viaţă, dar este şi astăzi invalid, deşi şi-a cheltuit întreaga avere cu diferitele operaţii şi tratamente la care s'a supus.

Duminică, Paul Vasilescu a fost prezent la datorie, luând parte, ca spectator, la cursa dela Sinaia.

M. S. Regele Carol II, în Inalta Sa înţelepciune, a conferit definitiv, lui Paul Vasilescu, trofeul „challenge" pe care acesta îl adusese spre a-l pune la dispoziţia organizatorilor.

Automobiliştii şi motociclştii au salutat cu entuziasm regalul gest păstrând convin-

PAUL VASILESCU

gerea că Marele lor Sprijinitor ştie să-i recompenseze.

Suntem informaţi că, în afară de măreţul gest, M. S. Regele Carol II va binevoi să acorde lui Paul Vasilescu, Inaltul Său sprijin.

Clasamentul Fatal

Roman de ALFREDO BOGARDO

A doua zi, Joi, „azzurii" aveau programată prima întâlnire în campionatul lumii, la Bolonia, contra Olandei.

Totuş conducătorul tehnic preferase să ţină jucătorii concentraţi la Milano, cum făcea înaintea oricărei întâlniri internaţionale. In acea dimineaţă, i-a adunat pe toţi în salonaş, pentru a le ţine obişnuitul discurs, technic, tactic şi moral, cu care îi pregătea întotdeauna înainte de începerea luptei.

Le-a prezentat adversarii cu toate calităţile şi defectele lor, tactica cea mai bună pe care trebue să o urmeze pentru a câştiga, le-a dat sfaturi individuale şi stimularea finală.

Doctorul Ziori şi Morelli au trebuit deci, să aştepte terminarea acestor sfaturi, pentru a-şi putea începe cercetările pentru care veniseră.

Dar această aşteptare nu le-a fost de prea lungă durată; deodată, s'au auzit glasuri, râsete, exclamaţii, o hârâială de scaune împinse, sgomot de paşi şi mai mulţi jucători apărură în uşe.

Morelli, care cunoştea pe Vetraini, îl luă imediat în primire. Excelentul mijlocaş turinez. era însoţit de Cestaro şi făcu imediat prezentările. După câteva cuvinte, Ziori a deschis focul, dar cu o subtilă diplomaţie:

— Cred că aţi rămas cam desorientaţi de puţin aşteptata nenorocire a lui Morsini.

— O, desigur.

— Dumneavoastră nu bănuiţi cărui fapt i s'ar datora?

—Ce bănuială? Ştiu versiunea din ziare; a pierdut controlul maşinei pe când scobora şi a fost svârlit alături de şosea, din cauza prea marei viteze cu care conducea.

— Era imprudent când conducea maşina?

— Puţin, foarte puţin. Avea mare încredere în dibăcia lui şi iubea viteza. Dealtfel, maşina pe care o cumpărase, se potrivea de minune exuberanţei sale.

— Dar pentru ce se ducea în seara aceia, la Varese? Trebue să fi avut un motiv puternic, care l-a determinat să facă drumul, cu viteza ce i-a fost fatală.

— Habar n'am de acest lucru. Interveni însă Cestaro care, fost coleg de echipă cu Morsini, avea mai multe cunoştinţe:

— Când a plecat cu maşina, deşi nu mi-a spus nimic, aş fi putut jura că se duce să întâlnească o femee...

— Zău — făcu Ziori interesat — şi de ce?

— Pentrucă ceeace l-a făcut să iasă, să se ducă la garaj şi să scoată maşina, a fost un telefon din partea unei femei. Cel puţin eu, am auzit chelnerul cum l-a invitat: o doamnă doreşte pe d. Morsini la telefon.

Am înţeles perfect, pentrucă şedeau amândoi pe aceeaşi canapea.

— Dar când i s'a întâmplat nenorocirea, observă Vetraini, era singur.

— Ce-are aface? Rămânând la cele relatate de ziare, ora accidentului a fost destul de târzie. Putea foarte bine să o fi lăsat acasă şi, în acel moment, se întorcea singur.

— Şi dv. — întrebă comisarul, şiret — nu ştiţi cine ar putea fi această femee?

— Nu. La Roma, cunosc prietenele lui şi aş fi putut, prin eliminare, să precizez acest detaliu, dar la Milano nu. Poate era vorba de o aventură ocazională!

— A, apropo — interveni Vetraini — îţi aduci aminte că, în ziua antrenamentului, englezul a venit să ne ţină un mic discurs? După aceea, Zahrio Morsini s'a prezentat domnişoarei Quartara, aceia cu milioanele, ca sigur viitor soţ al ei, şi a invitat-o la o plimbare cu automobilul.

—Ah, domnişoara Quartara! — au exclamat în acelaş timp Ziori şi Morelli.

— Da, e adevărat. Acum îmi aduc şi eu aminte — confirmă Cestaro. Dar l-am auzit poftind şi pe nevasta lui Cherasco. Dealtfel, asta nu prezintă prea mare însemnătate: că eşise pentru ea sau pentru alta, era numai el în automobil când s'a produs accidentul şi cu atât mai bine pentru nenorocita aceea care a rif putut să-i fie alături.

Morelli crezu oportun să readucă discuţia pe tărâm sportiv:

— Revenind la chestiunea noastră — spuse el — cine e acela care îl va înlocui pe Morsini? A hotărît ceva comandorul Amodei?

— Da! Va juca Viviani, un debutant, napoletanul acela care aparţine „Lombardiei".

— E ceva de el?

— De, cine ştie. Ceva calităţi are, dar ca să joace tocmai în campionatul lumii!...

Ziori şi Morelli, deplin satisfăcuţi, mulţumiră celor doi jucători şi îşi luară rămas bun. Dar ajunşi la eşire, înaintea biuroului directorului, Ziori se opri brusc:

— Aşteaptă-mă afară, vreau să verific un fapt.

Ziaristul se supuse.

După o aşteptare de zece minute în colţul străzii, poliţistul apăru:

— Am fost să găsesc chenerul care primise telefonul pentru Morsini. Mi-a spus că a auzit o voce de femee, care i-a spus: „domnul Morsini imediat".

Şi a adăogat următorul amănunt, extrem de important: pronunţarea celor trei cuvinte i s'a părut închisă, ciudată, ca şi cum persoana care vorbea şi-ar fi prefăcut vocea.

Aţi înţeles?

Uimirea de pe faţa lui Morelli, arăta cât de mult preţuia importanţa acestei ştiri:

— Asasină, fără îndoială. Luase deja hotărîrea şi îşi stabilise planul, deaceea şi-a prefăcut vocea pentru a nu fi, eventual, descoperită.

— Vă cam grăbiţi, surâse Ziori.

— Dar mi se pare că şi dv. — complectă glumeţ Morelli, care abia se ţinea după Ziori. Unde mergem acum?

— Mai e o jumătate de oră până la prânz şi cred că ar fi bine să vizităm atât pe Craig, cât şi pe Ada Quartara — frumoasa moştenitoare.

Hotelul „Imperio", nu era departe, aşa că cei doi detectivi ajunseră imediat.

Cei pentru cari făcuseră deplasarea, erau în salonaş. Cu ei, mai era şi domnişoara Coretti, devenită acum confidenta Adei.

Văzând-o atât de gingaşe, drăgălaşă şi cu un aer de masculinitate, Morelli simţi un junghi în inimă, iar o flacără de sânge îi împurpură obrajii.

— Cunoaşteţi engleza Morelli, întrebă Ziori uşor.

— Da. Binişor.

— Şi eu. E bine, deoarece se pare că numai secretara bâlbâeşte puţin italiana, în timp ce d-şoara Quartara, din contra, nu cunoaşte nici un cuvânt din limba tutorilor ei provizorii.

Ei se recomandară tot ziarişti şi după o serie de întrebări nehotărîte, lăsară să alunece conversaţia, asupra morţii lui Zahio Morsini.

Dar englezii nu aveau nici o părere proprie ci se mulţumeau cu versiunea oficială, publicată în ziare.

— Era proclamat deja, drept viitor bărbat al domnişoarei Ada — observă răutăcios Ziori — văd însă că nenorocirea nu a îndurerat-o de loc.

— Oh! ea din contra, e mulţumită, interveni zâmbind domnişoara Coretti.

— Dar, Magda — sări d-ra Quartara.

— Bine dragă, mulţumită nu eşti pentru că ai o inimă bună, deşi ai putea foarte bine să fii, de vreme ce Guido al tău a intrat cu această ocazie în echipa naţională.

Comisarul o încurajă în aceste declaraţii, cu cel mai fermecător surâs:

— Oh, Oh! Aţi putea să ne spuneţi şi nouă domnişoară Coretti, cine este acest Guido ?

— Desigur. Noul centru înaintaş al naţionalei, Guido Viviani.

(Continuare în numărul de mâine)

După prima etapă a cupei „Ion Beju"

Găsim necesar să revenim astăzi, asupra partidelor de acum două zile, pentru a face unele observaţiuni, în ceeace priveşte, comportarea echipelor.

Vom începe prin a sublinia, încă odată că, eliminatoriile cupei Ion Beju, s'au soldat u un binemeritat succes.

Viforul Dacia, îşi datorează victoria repurtată în dauna echipei T. C. R.-ului, unui singur factor, elanul.

Dealtfel, trebue să menţionăm că aceasta a fost întotdeauna nota caracteristică a echipei lui Covaci.

In afară de aceasta, mai adăugăm că „galbenii", sunt foarte conştiincioşi în pregătirea echipei şi acest fapt a fost determinant în obţinerea victoriei asupra T. C. R.-ului.

O VICTORIE MUNCITA

Dintre echipele care au participat la eliminatoriile cupei „Ion Beju", Stadiul Român, s'a detaşat prin desfăşurarea unui joc clar, dar uneori, exasperant de ineficace.

Ar fi ceva copilăresc, să judecăm, cele 3 puncte înscrise în prima repriză de Marinescu dela R. C. 13, ca fiind o dovadă de inferioritate a învingătorilor.

La rugby, technica cea mai avansată poate fi surclasată de elan.

Nu-i însă mai puţin adevărat, faptul, că roş albaştrii nu au arătat Duminică întreaga gamă a posibilităţilor, şi aceasta datorită faptului că stadiştii, nu sunt la punct cu antrenamentul !

Credem însă că, inimosul căpitan al echipei a observat această lacună şi-l va remedia pentru semifinala de Joi.

Despre R. C. 13, nu putem spune decât, că a jucat cu multă inimă şi comportarea echipei se datoreşte în bună parte, celor câţiva jucători străini, ce au întărit echipa.

SPORTUL STUDENŢESC A JUCAT FRUMOS

Echipa lui Mărăşescu, s'a prezentat într'o bună condiţie fizică.

Şi de această dată, am putut remarca câtă sârguinţă, dar mai ales, câtă pricepere depune d. George Nicola, la alcătuirea şi pregătirea unei formaţii.

Alb-negrii au jucat cu avânt, şi s'au impus prin practicarea unui joc tactic, foarte eficace.

Compartimentul de bază al studenţilor continuă să rămână tot linia de treisferturi.

Găsim necesar, să subliniem, forma impecabilă a lui Grigorescu, care Duminică, a făcut o partidă magistrală.

E un lucru ce ne face să credem că în semifinalele cupei, care se vor disputa Joi 8 Sept., Sportul Studenţesc va face o partidă cu mult superioară celei de acum două zile.

R. C. B., UN INVINS GLORIOS!

Depre gruparea R. C. B., am avut ocazia să ne ocupăm în repetate rânduri şi mărturisim şi astăzi, ca şi în trecut, că posedă o bogată pepinieră de jucători.

Duminică, contra Sportului Studenţesc, tinerii R. C. B.-işti au muncit cu mult suflet dovedind reale aptitudini pentru acest exigent domeniu sportiv.

Şi suntem convinşi că prin antrenamente raţionale, R. C.B. ar putea deveni în curând, o grupare periculoasă pentru oricare din echipele noastre.

FRUMOASA COMPORTARE A C. F. R.-ului

O surpriză agreabilă a fost prilejuită de participarea echipei C. F. R., la cupa Ion Beju.

Feroviarii, au aliniat o formaţie tânără şi inteligent condusă de Gogu Sfetescu.

Victoria, care a făcut o partidă curagioasă, să nu se uite, face parte din categoria grupărilor tinere, în plină evoluţie, şi înfrângerea suferită din partea C. F. R.-ului nu trebue să constitue un motiv de aprecieri injuste.

I. Ionescu

Programul semifinalelor cupei „Ion Beju"

JOI, 8 SEPTEMBRIE

Sportul Studenţesc — C.F.R. teren Velodrom, ora 16, arb. d. Duduş Ghimpeţeanu.

JOI, 8 SEPTEMBRIE

Stadiul Român—Viforul Dacia, teren Velodrom, ora 17, arb. d. Gogu Sfetescu.

SPECTACOLE

SCALA: „Alarmă în India", cu Sabu-Raymond Massey, jurnal Paramount.

ARO: „Mi-am regăsit iubirea", cu Henry Fonda, Joan Bennette şi matchul de box Louis—Schmeling pentru campionatul mondial.

CARLTON: Fete de măritat şi jurnal.

CAPITOL: Fraţii Fritz şomeuri.

REGAL: „Primejdia" cu John Bardymore, Louise Campmell, jurnal Paramount.

ELYSE (Plafonul deschis): Reluarea.

ROXY: Arsene Lupin.

TRIANON: Eva şi jurnal Paramont.

FEMINA (plafonul descoperit): Veninul şi completare.

PALAS BULEVARD: Misterul unei crime, jurnal şi complectare.

CINEMA NISSA (fost „Lido"): Departe de Ţară; Stan şi Bran la Hollywood.

CORSO: Tigrul din Arizona, jurnal şi complectare.

SAVOY: Prima iubire şi Floare de ghiaţă.

SELECT: Declasaţii şi jurnal Fox.

CITY: Departe de ţară şi Scandal în lumea bună.

FRANKLIN (Ateneul Român): Contesa Walewska şi Fraţii Marx la curse.

FORUM: Căpitanii curagioşi şi Ultimul sărut al d-nei Cheynei.

OMNIA: Cuceritorul şi Ochii cari ucid.

VOLTA BUZEŞTI: Pentru viaţa

MARCONI: Congresul regilor şi O aventură în Manhattan.

MARNA (Griviţei 80): Inchisoarea fără gratii cu Anie Dueaux şi Un vis de Iubire cu Charlotte Lusa

MODEL: Tarantela şi Frontul invizibil.

LIA: Prinţesa Tarakanova şi Fanny Elssler.

TRIUMF: Căpitan Benoit şi Primejdie de moarte.

DIANA: Teroare şi Doamna dela et. II.

AIDA: Pentru dvs. doamnă şi Pat şi Patachon în Paradis.

PARIS: O tragedie în zăpadă şi Eroul din Arizona.

RAHOVA: Arsene Lupin şi Alteţa sa danseazâ.

ODEON: Pensionul Ţarinei şi O crimă pasională.

ILEANA: Aventură în Paris şi Misterul camerei obscure

TOMIS: 3 la 1 în dragoste şi Două inimi şi un sărut.

VENUS: Vagabondul nemuritor, Panterele roşii şi comedie.

VOLGA-DOROBANŢI: Prinţesa Tarakanova şi Spectrul scaunului electric.

REX: Sally, Irene, Mary şi Sub roba roşie.

DACIA: Paramata şi Aventuriera din Triest cu Joan Gramford.

SPLENDID: Copii părăsiţi şi Incurcă lume.

FILANTROPIA (Kisseleff): Oameni noui şi Ultimul păgân.

AMERICAN: Băeţi în uniformă şi Aventurile lui Arsene Lupin.

NERO: Abuz de încredere şi Un cântec pentru tine.

BARCELONA • Doctor Socrate, Borneo şi Tom şi Buster la cabaret.

FLORIDA: Tainele căsătoriei şi Jurnalul une fete de pension.

CARMEN: Nu vă increderi în bărbaţi, Păianjenul negru şi 260 medii cu Nicky-Maus.

EDISON: Panică prin văzduh, Tainele căsătoriei şi artişti.

LILLY: Banda celor şeapte, Patima şi artişti.

CINEMA PACHE (str. Mătăsari 31): Orizontul pierdut cu Ronald Colman şi Omul cu două vieţi

ASTRA: Contesa Alexandra, 2 complectări, jurnal şi artişti.

ATENEUL TEI: Veninul şi Hotelul nebunilor.